

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 49/2023
10.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Миљуш и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у предмету по тужби тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Владимир Бојић, адвокат у ..., против туженог Wiener Stadtische osiguranje а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући по захтеву за решавање сукоба надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној дана 10. фебруара 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање по жалби тужилаца против пресуде Трећег основног суда у Београду 2П 5699/18 од 11.02.2021. године, надлежан је Виши суд у Београду.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 2П 5699/18 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да се обавезе тужени Wiener Stadtische osiguranje а.д.о. Beograd да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 30.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен прецизиран тужбени захтев па је обавезан тужени Wiener Stadtische osiguranje а.д.о. Beograd да тужиљи ББ из ... на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име умањења ЖА износ од 20.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од дана пресуђења, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље ББ из ... којим је тражила да се обавезе тужени Wiener Stadtische osiguranje а.д.о. Beograd да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 50.000,00 динара и за претрпљени страх износ 120.000,00 динара, за законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужиоци су изјавили жалбу Вишем суду у Београду.

Решењем Гж 17794/22 од 15.09.2022. године Виши суд у Београду се огласио ненадлежним за одлучивање о жалби тужилаца и предмет уступио Апелационом суду у Београду као надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио надлежност за поступање по жалби тужилаца, па су списи предмета достављени Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за поступање по изјављеној жалби против првостепене пресуде надлежан Виши суд у Београду.

Према стању у списима, тужиоци су дана 27.6.2018. године поднели тужбу Трећем основном суду у Београду против туженог, а коначно одређеним тужбеним захтевом тражили су да се обавезе тужени да на име накнаде нематеријалне штете тужиоцу АА исплати износ од 130.000,00 динара, а ББ укупан износ од 290.000,00 динара, о којим захтевима је одлучено првостепеном пресудом.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3 Закона о уређењу судова прописано је да Виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, између осталог, и на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужиоци су поднели тужбу за истоврсним захтевима за исплату накнаде нематеријалне штете, проистекле из истог чињеничног и правног основа. Међутим, тужиоци нису у правној заједници, нити се спор између њих мора решити на једнак начин, те стога представљају самосталне странке чији се захтеви не кумулирају, због чега се и вредност спора утврђује према вредности сваког појединачног захтева, а не њиховим сабирањем као што то чини Виши суд у Београду.

Имајући у виду да вредност захтева тужиоца АА износи 130.000,00 динара, а ББ 290.000,00 динара, то се вредност појединачних захтева креће у оквиру распона до 3.000,00 евра за спорове мале вредности, прописаног одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

Следом реченог, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 3 Закона о уређењу судова, за поступање по жалби тужилаца против пресуде Трећег основног суда у Београду П 5699/18 од 11.02.2021. године, надлежан је Виши суд у Београду, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић